

[Grethe Philip.]

budgetoverslaget har indregnet reserver til ny lovgivning og til tillægsbevillinger. Meget tyder altså på, at om vi følger budgetoverslagene, og hvis tilvæksten i nationalindkomsten i de næste år bliver noget mere moderat, end vi har vænnet os til i de foregående år, f. eks. bliver 2-3 pct. årlig, så vil statsbudgetterne også i de kommende år beslaglægge, ja, man kan vel næsten sige den helt overvejende del af væksten i nationalindkomsten.

En sådan udvikling kan jo vurderes højest forskelligt. Jeg tvivler ikke om, at der fra visse sider vil være meget store betænkeligheder, men vi må dog ikke glemme, at de krav, befolkningen stiller og vil stille i de kommende år til en forbedring og betryggelse af deres levevis, i meget høj grad netop går på ydelser stillet til rådighed af det offentlige, hvad enten det nu drejer sig om fri adgang til uddannelse, pladser på sygehuse eller plejehjem eller gode vejforbindelser. Hvis vi ikke vil holde stærkt igen på udgifter til disse formål og holde så stærkt igen, at det vil føles som en betydelig underforsyning med livsnødvendige ydelser, må hver enkelt af os til at indstille sig på, at der ikke yderligere kan blive så forfærdelig meget tilovers til foregelse af det rent private forbrug. Og så må også de forskellige grupper og organisationer indrette deres løn- og indkomstkrav derefter.

Jeg tror, der er ved at vinde en bredere forståelse frem i befolkningen for den økonomiske sammenhæng. Det gælder både mand og mand imellem og inden for organisationerne. Oprettelsen af det økonomiske råd og de redegørelser, der er fremkommet fra formandskabet, har i høj grad medvirket til denne forståelse. Derfor lægger jeg stor vægt på, at rådet fortsætter sit arbejde og sine drøftelser, og jeg mener, det ville være ulykkeligt, som det er blevet ventileret engang for ikke så forfærdelig lang tid siden fra en vis side, om selve rådet blev afskaffet og kun formandskabet blev bibeholdt. Det er jo ikke mindst den uforpligtende menings-

udveksling og konfrontationen med andres synspunkter, der er så værdifuld.

Jeg beklager dybt, at den politiske situation har udviklet sig sådan, at der er skabt en barriere, som truer med at hindre, at vi netop nu i denne situation kan drage nytte af den voksende erkendelse blandt lønmodtagerne af den økonomiske årsagssammenhæng.

Skal vi mere varigt vinde forståelse for nødvendigheden af betydelige offentlige udgifter, både anlægs- og driftsudgifter, må der til stadighed anvendes den yderste omhu på at rationalisere det offentliges virksomhed og på at skære unødige omkostninger bort. Der findes her en betydelig træghed, som er vanskelig at overvinde, men som så meget mere må være underkastet stadig opmærksomhed.

Vi må også komme ind på at anskue lovgivningen i større enheder for derved at opnå rationaliseringer. Jeg tænker her ikke mindst på vort sundheds- og tryghedssystem, hvor der vil kunne opnås store fordele ved en bedre koordinering.

Det siger sig selv, at jeg ikke med de tidligere bemærkninger er sluttet op om de enkelte dele af regeringens budgetoverslag — regeringen har jo også for sit vedkommende fremlagt det som foreløbige overslag — men jeg har ønsket at give udtryk for, at mit parti er klar over, at der i de nærmeste år forude ligger store udgiftkrævende opgaver, som det offentlige bør tage op til tryghed for borgerne og til sikring af fremtidig udvikling og vækst i samfundet. Det bliver regeringens og folketingets ansvar at fastholde overblikket og derudfra at foretage den nødvendige prioritering til løsning af disse opgaver.

Med disse betragtninger kan jeg tilsige mit partis medvirken til en nøje gennemgang af finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Det, der kalder mig herop, er fru Grethe Philips bemærkninger om,